

# CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

## REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an  
In străinătate . . . dublu  
In America . . . 1 dolar

Apare odată pe lună  
Redactor :  
**GHEORGHE BRADIN**

Redacția și Administrația :  
Str. Matei Corvin No. 375  
LIPOVA Jud. Timiș.

### S U M A R U L :

1. Pofta, păcatul și moartea.
2. Legământul cu Dumnezeu.
3. Ai găsit pe Isus ?
4. Ce este scârba înaintea Domnului ?

5. Cine va vedea pe Dumnezeu
6. „Sufletul care păcătuiește, acela va muri.“
7. O nouă poruncă.

8. Lecțiuni Biblice
9. Calea dreptului
10. „Toți să fie una“
11. Botezuri cu Duh Sfânt.
12. Către abonați.

## Pofta, păcatul și moartea.

„Pofta eând a zămislit, dă naștere păcatului ; și păcatul odată făptuit, aduce moartea.“ Iacob 1:15.

Să fie lăudat și mărit Dumnezeu Tatăl, care prin Fiul Său iubit Domnul și Mântuitorul nostru a binevoit a ne face de cunoscut nu numai voia Sa cea bună plăcută și desăvârșită, decât a lăsat ca noi să putem avea și o cunoștință clară asupra păcatului ca să nu fim prinși de el. Intri'adevăr numai atunci putem fi învingători, când cunoaștem planul de luptă al adversarului. Noi trebuie să știm ce fel de arme are vrăjmașul nostru și cum le folosește. Mulți creștini sunt învinși, din cauza că nu cunosc felul de atac al vrăjmașului. Ei sunt așa după cum zice Dumnezeu prin proroc : „Poporul Meu pierd din lipsa de știință.“ Osea 4:6.

De aceea m'am hotărât ca prin mila și ajutorul Domnului să scriu de astă dată despre felul cum atacă vrăjmașul și cum trebuie să se apere creștinul.

Diavolul dispune de trei arme de atac foarte puternice. Din calea acestor arme numai acela poate scăpa care e în tot timpul cu Domnul Isus. Nimeni prin propriile sale puteri nu se poate scăpa și nu poate respinge atacul Diavolului. Cele trei arme de cari se folosește diavolul în atacul pe care îl dă împotriva credincioșilor numesc : „Pofta, păcatul și moartea.“ Și acum prin mila Domnului vom cerceta să vedem cum lucrează diavolul cu fie care în parte și ce arme trebuie să folosească credincioșul în apărare.

### P o f t a .

Pofta se mai numește sămânța păcatului, fiindcă păcatul incolțește din ea și totdeauna vine în urma ei. Terenul unde se sãmănă aceasta sãmânță, se numește inimă. Sãmânța vrăjmașului deci nu poate fi sãmănată în alt loc, decât numai în inima omului. După cum însă când oamenii sãmănă sãmânța în pământ, se folosesc de unele unelte și mașini de sãmănat, tot la fel se folosește și vrăjmașul. El niciodată nu poate arunca sãmânța sa drept în inima omului. Inima este în lăuntrul omului și lumea din afară nu poate comunica cu ea decât prin intermediul (mijlocirea) altor membre din corp. Astfel pofta care după cum am zis mai sus este sãmânța diavolului, este atrasă fie de ochii fie de urechile persoanei, și prin această intră ea în inimă. Fiindcă pofta nu-i un lucru care se poate vedea cu ochii, de aceea a intrat și intră în inimile multor oameni. Omul vede lucrurile din lume și ochiul său pofteste acele lucruri ; atunci când și inima are plăcerea în ele. Urechea aude lucruri din aceasta lume și inima le pofteste. Când inima se deschide pentru a primi lucrurile văzute de ochi sau auzite de urechi, ele intră numai decât în ea. Inima însă nu este ea cea mai puternică în corp. Aceea care are puterea de stăpânire peste întreg corpul, este mintea (cugetul).

Aceasta are însărcinarea de a cerceta și controla tot ce a intrat în inimă. Ea are puterea de a lăsa acolo ce crede bun și a da afară tot ce crede că e rău și vătămător. Deci comandantul suprem în corp, este mintea. Iată de ce sfinții lui Dumnezeu s'au luptat așa mult ca să-și păstreze mintea curată. Fapte 24:16. I Tim. 1:19, Când mintea nu este sănătoasă atunci nu mai poate face controlul asupra inimii și atunci poftele păcătoase rămân acolo. În aceasta stare pofta începe a zămislî și a crește până când corpul nu o mai poate ține ascunsă înăuntrul său, ci e nevoit să o nască. Psalm. 7:14.

Până aici este lucrarea poftii. Acum se mergem și să cercetăm și felul în care creștinul se poate apăra. Mai întâi, el trebuie să aibe ochii și urechile curățite și spălate în sângele lui Isus Hristos, pentruca ei nici măcar să nu poată privi sau asculta lucrurile păcătoase ale lumii. „Abate-mi ochii dela vederea lucrurilor deșarte,” astfel a strigat omul lui Dumnezeu. Psalm. 119:37. Când ochii sunt așa de curați că nu pot privi la lucruri păcătoase și urechile la fel să afle în așa curetenie că nu le pot asculta, atunci pofta nu poate intra în inimă. Inima este ferită atunci de multe ispite. Când însă vrăjmașului i-a reușit să rupă linia primă de luptă a creștinului, adică a putut să-și treacă pofta prin ochii sau urechile sale (a creștinului), el încă nu a devenit stăpân pe teren. Cu drept cuvânt putem spune că a câștigat prima luptă, dar este foarte ușor ca să o piardă la urmă. Vrăjmașul după ce a cucerit ochii, urechile etc, intră acum în inimă, dar nu el însuși decât numai patrulele sale (poftele). Aici aceste patru au să întâlnească dușmanul lor de moarte (mintea), care atunci când este sănătoasă, le ucide fără milă. Creștinul devine curățit de ele și acum, dar urmele lor se cunosc. Dacă el avea ochii și urechile sfinte, nu s'ar fi cunoscut nicio urmă păcătoasă în corpul lui. Când mintea creștinului este curată și sfântă, ea este asemenea unei mașini care alege gunoaiile din grâu. Ea alege și aruncă afară din inimă tot ce nu este curat și sfânt. Fericit acela suflet care are ochii, urechile și inima sfințită în sângele lui Isus și a cărui minte este totdeauna trează și sănătoasă ca să nu lese în inimă să-și facă loc pofte păcătoase.

### Păcatul

Prin păcat înțelegem tot aceea ce este contrar voinței lui Dumnezeu. Sunt păcate pe cari nu le înțelegem și sunt păcate cari nu se comit din poftă, noi însă mergem să cercetăm numai păcatul care se naște din poftă, fiindcă în textul nostru ap. Iacob despre acela a vorbit.

După ce pofta a lucrat în felul cum am arătat mai sus, fără ca mintea să o împiedece, ea crește înăuntrul persoanei în așa fel că persoana trebuie să o nască sau să o înfăptuiască. Când pofta iese afară din om sau să naște, ea nu se mai naște nici prin ochi nici prin urechi, acum ea se naște prin

alte membre din corp. Spre pildă: gura naște tot ceea ce s'a sămănat în corp prin urechi. Ea poate se nască însă și păcate cari n'au intrat în ea prin urechi. Inima poate se pismuiască și atunci gura scoate vorbiri de rău etc. Pofta sămănată prin ochi, se naște de regulă prin mâini, picioare, etc. Ceea ce ochiul a dus la inimă ca să poștească, mâinile ridică, picioarele aleargă a înfăptui. etc. Pofta înfăptuită, nu se mai numește poftă, ci păcat. Domnul Isus a zis: „Din inimă ies gândurile rele, uciderile, adulterile, desfrînările, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele.” Mat 15:19. Dacă pofta se putea nimici înainte de a fi născută chiar dacă ar fi intrat în corp nu tot așa se poate spune cu păcatul înfăptuit în asemenea împrejurări. Acesta este un păcat născut din poftă și înfăptuit de bunăvoie, loc de căință pentru el nu mai este, așa ne arată ap. Pavel. Ebr. 10:26, 6:4-5. Domnul Isus Hristos a murit numai odată și numai o singură dată stințește pe fiecare păcătos care se întoarce la El, în sângele Său. Ebr. 10:10.

Ah, și ce periculos este a păcătuî. Credinciosul care a păcătuît a pierdut dreptul de a se numi „copil al lui Dumnezeu.” I Ioan 3:1. Pe el îl numește sfânta Scriptură „copil al diavolului.” I Ioan 3:8,10. Cine păcătuiește, cade sub stăpânirea vrăjmașului. Ași dori ca toți cei ce urmează Domnul să știe, se cunoască și se înțeleagă, pentru ce se luptă vrăjmașul așa mult asupra lor cu pofta, așa că atunci când fac păcat, să-l fi poftit mai dinainte. Dacă ei au păcătuît fără să fi poftit, este cu puțință să se ridice iarăși, dar atunci când au păcătuît din poftă, nu se mai ridică niciodată. Cel mai dureros lucru care se poate este acela că un om care să bucură de mântuire, să se lase subjugat de pofte și să ajungă a fi robul vrăjmașului pe vecie.

Cum ne putem lupta împotriva păcatului? O altă luptă nu putem pune împotriva lui decât să nu poftim lucruri rele. La aceasta ne îndeamnă ap. Pavel zicând: „... să nu poftim după lucruri rele...” I Cor. 10:6. Să ne ajute pe noi bunul nostru Mântuitor ca să ne putem împotrivi pofteilor pe cari ni le pune vrăjmașul înainte și ne îmbie cu ele.

### Moartea.

Moartea este plata păcatului. Rom. 6:23. „Sufletul care păcătuiește, acela va muri.”, Ezechil 18:4.

Când odată într'un om, sau mai bine zis într'un creștin a început a se încuibă pofta, el devine nemulțămîț și neliniștit, pentrucă se ispitește înăuntrul său. Ași văzut credincioși nemulțumiți și fără bucuria care vine dela Domnul? Și dacă ași văzut v'ași dat seama pentru ce sunt ei așa? Pentrucă a început a lucra pofta în ei și din aceasta cauză ei se ispitească. Nemulțumirea, neliniștea, neplăcerea de a petrece în cercul credincioșilor, etc. sunt semne că se apropie nașterea păcatului.

Atunci când pofta a fost îndeplinită, creștinul își pierde pe deplin bucuria care vine dela Duhul

Sfânt. După ce a făcut păcatul, el nu se mai ispitește, el este acum un rob al păcatului, de care trebuie să asculte. În urma păcatului însă vine moartea. Omul trăiește, umblă, se mișcă, simte, etc. dar legătura lui cu Dumnezeu, este ruptă. El nu poate să se cugete la cer și la sfințenie, decât numai cu groază. Are remușcări de conștiință uneori pentru faptele sale, dar pentru aceea iar păcătuiește. Și dacă Dumnezeu îngăduie minunea ca unul dintre aceștia să se mai poată pocăi, ei nu se pocăiesc decât numai pe puțin timp, și apoi iarăși cad, căci doar atât l-a fost mai greu vrăjmașului până i-a înșelat prima dată. Acum îi înșală cu cea mai mare ușurință. Când le pune înainte pofta dacă ei caută

s'o respingă pe motivul că dacă o înfăptuiesc Domnul nu-l mai iartă, el le zice: „Tu ai mai făcut un păcat pentru acela te-a iertat?” Dacă creștinul zice: „Da.” Satan spune că atunci și pentru acesta îl iartă, iar dacă creștinul spune că pentru acea sta Domnul nu-l iartă, satan îi spune că atunci nici pentru cel din trecut nu l-a iertat. Iată pentru ce aceia cari au căzut odată din harul lui Dumnezeu, ușor păcătuiesc, și pe ei nu te mai poți rezima.

Domnul Isus să ne ajute ca să putem fi treji în tot timpul și să nu permitem în viața noastră ca să fim frământați de poftă și trași în păcat.

Gh. Bradin.

## Legământul cu Dumnezeu.

Prin mila lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos, scriu acest articol în care doresc să arat cum se prezintă unii oameni la facerea legământului cu Dumnezeu și după ce îl fac, cum îl respectă. Vreau să vorbesc despre puterile minunate ale lui Dumnezeu și despre puterile viclene ale satanilor. Dar mai întâi să trecem și să cercetăm ca să putem cunoaște ce înseamnă cuvântul: legământ.

Legământul este un lucru prin care două sau mai multe persoane se leagă la o altă. În legământ se pot pune și unele condiții pe cari fiecare dintre cei legați prin legământ sunt datori să le respecte. În cazul când una din cele două părți nu îndeplinește cu sfințenie punctele din legământ, cealaltă parte este deslegată de acel legământ, și îi poate denunța. Astfel stau cazurile noastre cu Domnul. El a făcut cu noi un legământ prin jertfa măreață a Fiului Său iubit. În legământul nostru cu Dumnezeu, se găsesc unele condițiuni, anume: Bunul Dumnezeu ne asigură că dacă noi vom rămânea credincioși și vom împlini cu sfințenie condițiunile Sale din legământ, ne va da viața vecinică în slavă, ne va face moștenitori ai Împărăției Sale, etc. La toate acestea putem ajunge, numai dacă suntem credincioși.

Legământul acesta noi trebuie să-l facem fie care deosebit cu Dumnezeu și nu-l moștenim dela moși-strămoși cum cred unii oameni. Și pentru că trebuie să-l facem noi fie care în parte, să cercetăm prin mila Domnului cum se prezintă oamenii la facerea legământului cu Dumnezeu.

„Pui de năpârci, cine v'a învățat să fugiți de mânia viitoare?” Astfel muștra Ioan Botezătorul pe aceia cari se apropiau ca să facă legământ cu Dumnezeu dar a căror inimă nu era dreaptă. Într'adevăr, mulți veneau la Ioan ca să primească botezul lui și

„Stringeți-Mi pe credincioșii Mei, cari au făcut legământ cu Mine prin jertfa.” Ps. 50:5.

să facă legământ cu Dumnezeu, dar ei aveau scopuri viclene în inima lor. Ioan i-a cunoscut. Astăzi însă oamenii cari botează nu pot să cunoască ce este în oameni, și pentru aceea se găsesc uni dintre aceia cari se apropie ca să facă legământ cu Dumnezeu, a căror inimă nu este dreaptă. Fapte c. 8.

Aceia cari în timpurile de azi vin la Domnul, înțocmai ca și cei din trecut știu că Dumnezeu se va răzbi asupra tuturor celor ce fac răul, și pentru aceea ar voi să fie scutiți de „mânia viitoare.” Dar nu se silesc ca să trăiască viața lor spre mărirea lui Dumnezeu în fapte bune. Ah, de și-ar da bine seama acești oameni că ei numai așa vor putea scăpa de „mânia viitoare” dacă se vor sili să trăiască în neprihănire.

Iubiți cititori, vreau să arat în acest articol că astăzi oamenii când pleacă să facă legământul cu Dumnezeu, se împart în două partide. În cele de mai jos vom arăta prin mila Domnului pe fiecare în parte :

1. Cei dinți sunt aceia cari își devotează viața lui Dumnezeu conform Cuvântului Său. Sf. Scriptură o citesc, o cercetează și judecă Cuvântul bine în minte. Lor le place ca să îndeplinească condițiunile impuse de Domnul și chiar vreau să trăiască așa cum El e trăit și apostolii Săi. Vreau să părăsescă tot răul, tot ce a avut vechiu, tot ce venea dela vrăjmașul; resping toate șoaptele rele ale vrăjmașului și nu-l lasă de loc să treacă înainte, ci îl țin la distanță prin puterea rugăciunii făcută cu credință. În aceasta stare fiind el (omul), are un cîrmaci bun, pe Domnul Isus Hristos. Acest creștin privește în viața martirilor și a mucenicilor și merge pe urmele lor pentru că vede că și ei tot oameni au fost. El vede că omul poate să meargă pe calea Domnului, însă numai cu putere de sus.

2. Cei de al doilea sunt toți aceia cari îngrozindu-se de pedepsele cari au să vină peste cei necredincioși, și văzând că unele să și îndeplinesc deja sub ochii lor, cad pe genunchi și să roagă, dar numai atât cât ține pedeapsa, și după aceea iar merg și fac lucrurile de mai înainte. Ei se tem se cutremură de frică, dar frica lor este frica de chinuirea corpului și nu de a sufletului. Ei nu pleacă spre Domnul cu tot dinadinsul ca să facă voia Lui ei pleacă cu scopul să mai și păcătuiască. Văzând că și alții spun că fac voia lui Dumnezeu și mai și păcătuiesc. Ei nu-și dau seama că nu se poate sluji la doi stăpâni. Mat. 6:24, Ei merg la locașurile de rugăciune și când îi vezi acolo par foarte evlavioși făcându-ți impresia că sunt creștini adevărați și predați lui Dumnezeu cu totul. Dar durere că între ei, cari se adună ca să laude și să mărească pe Dumnezeu, se găsesc unii cari nu pot să mulțumească lui Dumnezeu pentru toate lucrurile. Când îi ajunge vreo greutate murmură și cântesc, când ceva nu le convine hulesc și vorbesc de rău.etc. Te minunezi cum limba aceea pe care ai auzit-o strigând către Dumnezeu așa de pătrunzător de credeai că toată este numai sfințenie, produce roadele firii pământești. Oameni aceștia, fie bărbați fie femei, fac un îndoit serviciu; în casele de rugăciuni îl fac pentru Dumnezeu, și în afară îl fac pentru diavolul. Ei sunt creștini falși cari toată viața lor se muncesc ca să unească lumina cu întunerecul. Creștinul falș se poate cunoaște pe aceea că viața lui nu-i sfântă. Sfințenia pe care el o propagă, îi stă numai în vârful limbii, dar în inimă nimic. El este binecunoscut între aceia cu cari petrece zilnic. Domnul să păzească poporul Său de asemenea oameni.

Iubite suflete, grijește bine ca să nu faci două servicii. Tu fă numai unul care place Celui Atotputernic și nu celui viclean. Dacă faci așa, vei auzi glasul bunului Mântuitor care-ți va zice: „Vino rob bun . . . “ Cei ce nu i-au la inimă ca să facă voia Domnului pe deplin, vor auzi:” Rob viclean: Du-te dela Mine“.

De aceea spun despre acele suflete cari umblând rău și nu în toate după voia Domnului, se apropie și ele ca se închie legământ cu Dumnezeu prin botez, prin care se obligă a îndeplini tot ceea ce cere Domnul dela ei. Dar după un timp păcatul nemai putând fi ținut în secret, vedem că el iese dela acele persoane la suprafață. Dumnezeu strică legământul cu ei, fiindcă ei nu rămân credincioși celor ce au votat că vor îndeplini. Și astfel ei devin păstrați pentru focul din ziua judecării, împreună cu îngerii cari au păcătuat. II Petru 2:4.

Aici se poate ca să mergem la olaltă la rugăciune, se cântăm la olaltă și să îngenunchem împreună, și totuși dincolo să fim deosebiți unii de alții. Al fiecărui legământ poartă o inscripție. A unora va fi: „Vino . . . “ iar a altora: „Du-te, pleacă dela Mine că nu te cunosc!“ Cu toți am fost la un loc totdeauna

și ne-am numit: „frați,“ numai că nu ne-am cunoscut unii altora secretele. N'am știut ce am lucrat unii și ce au lucrat alții. Stăpânul însă ne-a știut. El ne-a cunoscut, și acum ce durere când ne desparte. Ce plânset va fi din partea unora când vor vedea că ei merg în pierzare vecinică. Acolo nu va mai fi scuză.

Deci iubite frate și soră și toți cei ce ați luat în mână revista „Cuvântul Adevărului“ și ați dat peste acest articol și ați apucat a citi în el, să băgați bine de seamă că nu cumva să fiți din categoria celor ce nu au îndeplinit condițiunile din legământul cu Dumnezeu la cari s'au obligat de buna lor voie spre ale îndeplini. Pentru că atunci ce folos este de tine că suferi, că te lupți și că alergi și tu cu cei ce vreau să facă voia Domnului. Cei ce abdic aici lumea, dar nu de tot, cei ce să predau Domnului dar nu pe deplin, sunt cei mai nenorociți oameni. Ei sunt lipsiți aici de pacea și bucuria de care au parte copiii lui Dumnezeu, se lipsesc și de plăcerile lumii într'o oarecare măsură, și nu-și pot agonisi nimic pentru viața vecinică în slavă. Ai văzut creștini posomorți, lipsiți de bucurie, nemulțumiți, cârtitori ? etc. să știi că pentru aceea sunt ei așa, că nu servesc pe deplin Domnului. Ei nu pot să facă nici voia lui Dumnezeu așa după cere El și nici voia satanilor așa după cum cere el. În lăuntrul acestor oameni se produce o vecinică luptă, de aceea ei sunt munciți și totdeauna nemulțumiți. Vrajmașului însă îi place de ei așa cum sunt, pentru că el știe foarte bine că ei tot ai lui sunt, împreună cu toți cei ce fac în totul voia lui.

„Stringeți-Mi pe credincioșii Mei, cari au făcut legământ cu Mine prin jertfă.“ Aceste cuvinte ale Domnului sună cu putere până în zilele de astăzi. El vrea să stringă la El pe toți cei ce au făcut legământ cu El prin jertfa Fiului Său. El vrea să Se judece cu ei, acum, ca să-i scape de judecata și „mânia vlitoare.“ „Deci fraților, vă amintesc și eu în fața celor de mai sus, cuvintele apostolului Pavel care zice: „Pe voi înșivă încercați dacă sunteți în credință.“ II Cor. 13:5.

Să fim cu cea mai mare grijă scumpulii mei frați și surori, că legământul pe care l-a făcut Dumnezeu cu noi, este stropit cu sângele Domnului Isus, și cine nesocotește acest legământ, neasocotește și sângele vărsat pe Golgota cu care este scris acest legământ. Și apos. Pavel zice: „ Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pingări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului.“ Ebr. 10:29.

Eu rog pe Domnul ca să binecuvinteze și să ajute pe toți cei ce și-au predat viața Lui, ca să-L poată servi în sfințenie și curățenie de inimă, și niciunul să nu servească ca o „stâncă ascunsă la mesele de dragoste ale credincioșilor,“ decât predați Domnului pe deplin, să putem auzi cu toții în ziua din urmă cuvintele: „Vino slugă bună!“ Amin. G. C. C. N.

# Ai găsit pe Isus?

„Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în Lege, și prooroci” pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.: Ioan 1:45.

Având în vedere că astăzi Isus este predicat în multe locuri și în diferite chipuri, m'am propus a scrie acest articol în care după a Domnului bună voință se pot dovedi locul și chipul în care se găsește Isus. Fiindcă este de știut că nu în tot locul unde se vorbește despre Isus, acolo El și petrece. Sunt mulți oameni cari vorbesc despre Isus foarte iscusit; când îi privești de la distanță, crezi că ei sunt cei mai mari credincioși, însă când te-ai apropiat de ei și petreci cu ei, observi numai decât că Isus lipsește din viața lor și ei nu L-au găsit.

Domnul Isus lipsește din ori ce loc și din orice lucrare, care nu are la bază sfințenia. El zice: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.” Ioan 14:23. Deci faptul că noi am găsit pe Isus, se arată în felul cum păzim Cuvântul Lui. Atunci când am spune că am aflat pe Isus, atunci când am spune că Isus este la noi și petrece cu noi, și atunci când am spune că El cinază cu noi, Apoc. 3:20, iar noi Cuvântul lui Dumnezeu nu-L păzim, însemnează că suntem niște mincinoși. Pentru că numai atunci am găsit pe Isus, când păzim Cuvântul Lui.

Se întâmplă uneori ca să întâlnim câte o persoană (bărbat sau femeie) care să ne vorbească despre Isus, să ne spună despre viața Lui, suferințele, moartea și învierea Lui, în așa chip că ochii noștri se verse lacrimi, să ne spună că suntem datori să ne întoarcem la El și să ne pocăim, să ne spună că mântuirea este numai în El, etc. dar atunci când se întinde la păcat și neleguire, dă dovezi că nu a găsit pe Isus. Sunt mulți așa „numiți creștini ai împrejurărilor.” Ei când se află în societatea celor credincioși, vorbesc așa de mult despre Isus, că cine nu-l cunoaște crede că sunt mai înțelepți decât toți înțelepții, și-i admiră mult; dar ei tot așa de iscusit vorbesc și lucrurile lumii (cuvinte porcoase, glume, hule, etc.) când se află în societate cu oameni lumești. Pentru ce? Pentru că ei acestora vreau să le producă haz (râs) prin felul lor de vorbire, și vreau să fie admirați și de aceștia. Cu toată siguranța pot să spun că acești oameni, n'au găsit pe Isus, El lipsește cu desăvârșire din viața lor.

Sunt apoi alții cari nu se duc la sfaturile neleguiților, ei nu vorbesc vorbe drăcești în timpul când știu să vorbească despre Isus, dar în dosul sfințeniei pe care o propagă, comit unele fapte cari nu aduc cinste lui Dumnezeu. Ei merg regulat la casele de rugăciuni, sunt umiliți, blânzi, plâng în rugăciune, etc. dar atunci când se află numai singuri, atunci când nu este nimeni în jurul lor ca să-i vadă, nu se sflesc a face păcatul. Toată sfințenia lor se

aseamănă cu o găoace de ou care arată a fi ceva înlăuntru, dar când cauți nu găsești nimic. Așa din viața acestor oameni lipsește Isus, pentru că nici ei nu L-au găsit. Sfințenia lor este numai o găoace goală, înlăuntru a căreia nu se găsește nimic. Ei se mai aseamănă cu un pom, frumos și verde pe din afară, dar putred pe dinlăuntru, în care diferiți viermi își găsesc adăpost.

Se mai găsesc și așa unii cari au luptat cu mare râvnă după sfințenie, ei au luptat în stăruință ca să primească Duhul Sfânt cel făgăduit, și după ce L-au primit ei se cutremură, vorbesc în limbi, proorocesc și fac multe lucruri minunate, și apoi pe baza că Dumnezeu lucrează în ei, nu păzesc Cuvântul lui Dumnezeu în întregime, nu primesc nici sfaturi, nici îndemnuri și nici mustări. Astăzi auzi despre ei că au făcut o faptă rea, după câțiva timp auzi că au făcut alta. Duhul Sfânt se disprețuiește din cauza lor și toată lucrarea Lui, este privită ca o lucrare de răfacire, acești oameni chiar dacă au găsit cândva pe Isus, acum L-au pierdut. Ei cu toate cutremurările, cu toate proorociile, cu toate vorbirile în limbi și cu toate minunile pe cari le fac, în fața lui Dumnezeu sunt o nimica. I Cor. 13:1-3. Pentru că celor ce nu li se cunoaște și vede curejenia și sfințenia lăuntrică a inimii care să arată în păzirea Cuvântului lui Dumnezeu, nimic nu li este curat. Tit. 1:15. Luca 11:41. etc.

Să nu creadă cineva că eu caut să combat darurile Duhului Sfânt, Domnul să mă păzească de așa ceva. Eu știu că Duhul Sfânt are nouă daruri și diferite lucrări, ca cutremur. Fapte 4:31. vânt. Fapte 2:2 etc. Când aceste se lucrează prin Duhul Sfânt și vin de la Dumnezeu, atunci ele au la bază sfințenia. Acela prin care Duhul Sfânt lucrează, trebuie să fie o persoană cu totul sfântă și nepătată de către lume. Apoi aceea persoană este blândă, umilită, îngăduitoare, primitoare de sfaturi bune și înbrăcată în roadele Duhului Sfânt. Galat. 5:22-23. Aceasta persoană dă dovezi că a aflat pe Isus prin faptul că a învățat de la El toate virtuțile creștine. Mat. 11:28. Astfel noi știm că cine a învățat de la Isus și trăiește așa cum a trăit El, lucrează prin Duhul Lui, iar cine spune că lucrează prin Duhul Lui și trăiește ca satana în minciună, vorbire de rău, viclenie, fâfărie, etc. este fals și mincinos. Să luăm la inimă ce a zis Domnul către iudei: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam”. Ioan 8:39. Și noi credem că acela prin care lucrează Dumnezeu în puterea Duhului Sfânt, trebuie să facă faptele pe cari le-au făcut acei prin cari a lucrat Dumnezeu în trecut. I Cor. 3:11, Efes. 2:20. „Prin aceea cunoaștem duhul adevărului și duhul răfăcirii.” I Ioan 4:6.

Scumpe suflete, dă-mi voie să te întreb: Ai găsit pe Isus? Poate vei zice: „Da!” Atunci rogu-te care este dovada la aceasta? Poate vei zice: „M'am botezat în apă.” Foarte bine, dar aceasta nu-i dovadă suficientă, fiindcă și Simon vrăjitorul a fost botezat în apă, și cu toate acestea n'a aflat pe Isus. Fapte c. 8. Vei zice: „Am o cunoștință largă despre Cuvântul lui Dumnezeu știu să vorbesc despre El și la cazuri de nevoie să sfătuiesc pe alții.” Și aceasta este bine, dar se poate cu toate acestea ca să nu fi găsit pe Isus, căci: „Cunoștința îngâmfă pe când dragostea zidește.” I Cor. 8:2. Vei zice mai departe: „Am găsit pe Isus fiindcă sunt botezat cu Duhul Sfânt și Dumnezeu lucrează prin mine lucruri mari și minunate.” Și aceasta îmi place, dar să nu uiți că Domnul vorbește despre așa unii cari au crezut că sunt mântuiți și că lucrează Domnul prin ei sau ei lucrează în Numele Lui, și totuși El îi va goni dela Sine în ziua din urmă. Mat. 7:22-23. În fine vei zice: „Eu știu că am aflat pe Isus prin faptul că sunt născut din nou, mi-e scârbă de păcat și iubesc sfințenia. Nu pot acum să mai fac cele ce făceam înainte (păcatul), decât acum fac acele pe cari atunci le uram (roadele Duhului Sf.).” Da scumpul meu, aceasta este dovada că ai aflat pe Isus. I. Ioan 3:7-10.

Ap. Pavel zice: „...noi, cari suntem mulți, suntem un trup.” I Cor. 10:17. Și ce fel de trup formăm noi? Trupul lui Hristos. Și cum este numit acest trup în Scriptură. „Mireasa Mielului.” Apoc. 21:9.

După ce am văzut până aici felul în care putem găsi pe Isus ca persoane individuale, acum să mergem să cercetăm cum poate fi pierdut El de „Mireasa” sau Biserica Lui.

În zilele de astăzi aceasta „Mireasă” este „fecioara curată” care s'a logodit cu Hristos, II Cor.

11:2. Ea se înbracă cu în supțire, strălucitor și curat. Nunta va fi atunci când vine Mirele ei. Apoc. 19:8-9. Mat. 25:6-10.

După cum în timpul de logodnă, se poate ca Mirele să-și părăsească logodnica, atunci când ea să face necredincioasă, tot la fel să poate întâmpla că Domnul Isus să-și părăsească poporul Său, atunci când acesta se face necredincios. Cari sunt cele mai temenice motive pentru cari un logodnic să fie îndreptățit a-și părăsi logodnica? Cel mai temeinic motiv este acela, când logodnica nu-l iubește și își are mereu îndreptată privirea asupra altuia. Cel mai puternic motiv de a fi părăsiți de Domnul Isus este acela, când nu păzim Cuvântul lui (nu-L iubim), Ioan 14:24 și privirea ni-o luăm dela Dânsul, aruncându-ne-o spre vrăjmașul care ne îmbie cu lumea. Colos. 3:1-2 I Ioan 2:15-17. În aceasta stare Domnul ne părăsește, și noi putem să rămânăm numai cu credința că suntem „Mireasa Lui” dar în realitate să nu fim. Dacă voim să fim ai Lui, atunci trebuie să ne păzim starea ca o „fecioară curată” pentru că numai aceea este logodită cu El. Și dacă nu voim aceasta, El are putere ca să-și pregătească pe alta, căci Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Voi numi „popor al Meu” pe cel ce nu era poporul Meu, și „prea iubită pe cea care nu era prea iubită.” Rom. 9:25.

Deci scumpe suflete, dacă ai găsit pe Isus ca persoană individuală, te luptă ca să-L găsești și ca „fecioară curată” sau popor al Lui. Luptă mai întâi în contra păcatului care vrea să stăpânească peste tine și apoi luptă împotriva lui, atunci când vrea să stăpânească peste Biserica din care faci parte, pentru că Dumnezeu este de trei ori Sfânt, și sfințenie vrea dela poporul Său. I Petru 1:16. Domnul să ne ajute a trăi în sfințenie. Amin. Gh. Bradin.

## Ce este scârbă înaintea Domnului ?

„Cel ce iartă pe vinovat și osândește pe cel neprihănit, sunt amândoi o scârbă înaintea Domnului.” Prov. 17:15.

Scumpe suflete! Încă dela început se află în luptă două puteri. Deoparte stă Dumnezeu cu ceata cea credincioasă a servitorilor și copiilor Săi iar de alta stă satan împreună cu ceata care îl ascultă. Aceste puteri vor lupta atâta timp până când satan va fi nimicit complect. Cum însă și una și alta dintre aceste două puteri au în slujba lor oameni, vom căuta să vedem cari luptă într'una și cari în alta.

„Dumnezeu este lumină,” zice ap. Ioan. Dacă așa este, atunci în armata Lui sunt înrolați toți aceia cari iubesc lumina, adevărul, dreptatea și sfințenia. Satan este domnul întunerecului, de aceea în armata

lui, luptă toți aceia cari au plăcere în întunec, minciună, nedreptate și păcat. Cum aceste două armate stau față în față și sunt într'o continuă luptă, se înțelege dela sine că nici o unire și nici o legătură nu poate să existe între ele. II. Cor. 6:14-16. Ce este sfânt nu se poate uni cu ce este spurcat, și ce este spurcat nu se poate uni cu ce este sfânt.

Dacă însă avem mintea trează și privim cu băgare de seamă la cele ce se predau în jurul nostru avem să vedem și oameni cari se numesc „sfinți” și totuși se unesc cu păcatul. Câți creștini se găsesc astăzi cari strigă în gura mare că ei sunt ai lui

Hristos, dar fac păcatul și au plăcere în el. Dacă lucrurile aceste rele s'ar fi petrecut numai între oamenii din lume, nu ași scria despre ele, însă tocmai aceea mă face să scriu că am observat multe cazuri de aceste între creștini.

„Cel ce iartă pe vinovat și osândește pe cel neprihănit, sunt amândoi o scârbă înaintea Domnului.” Aceste sunt cuvintele lui Dumnezeu pe cari Duhul Sfânt ni le dă în știre prin gura înțeleptului.

Cum și când poate un om sau un copil al lui Dumnezeu să ierte pe un vinovat? Un om căzut în greșală trebuie să o recunoască, să se căiască pentru că a făcut-o și să se roage Domnului ca să-l ierte. În cazul când a greșit fratelui său, se roagă de acesta. Ioel 2:12-13 Mat. 18:15-17.

Când însă un om trăiește în păcat, el iartă pe cel vinovat fără ca acesta să-și recunoască vina și să se căiască pentru cele ce a făcut. El face aceasta fiindcă compătimente nu cu cel greșit, decât cu păcatul lui pe care și dânsul îl comite. În starea aceasta însă el trebuie să osândească pe cei ce vreau să se țină în totul de Cuvântul Domnului. Câți oameni se găsesc astăzi cari spun că ei servesc Domnului, dar când este vorba de unire și împărtășire, o fac mai degrabă cu cei vinovați decât cu cei neprihăniți. Ei zic că sunt copii ai lui Dumnezeu, dar petrec, umblă și chiar mănâncă cu oameni dovediți de păcate. În același timp însă hulesc și vorbesc de rău pe cei ce stau în sfințenie. Să nu uităm însă că dacă cei ce fac rele și cei ce nu-i cunosc găsesc plăcere în acești oameni, Domnul Isus nu o găsește. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că ei sunt o „scârbă înaintea Domnului.” Și ce poate fi mai trist și mai dureros decât aceea ca Domnul să privească cu scârbă asupra cuiva ?!

Ce păcat trebuie să facă cineva ca să ajungă în stare de a ierta pe cel vinovat și a osândi pe cel neprihănit? El poate comite fapte rele, după cum am amintit mai sus. Poate să facă în secret diferite lucruri pe care oamenii nu le știu nici nu i le cunosc. Atunci când se declară pentru sprijinirea și iertarea vinovatului, el arată că o face aceasta din dragoste. El nu-i așa ca și alții se urască, el iubește pe toți; așa este de regulă vorbirea lui. Să ne fie însă de știut că el nu pe oameni îi iubește decât păcatul lor. Pentru că dacă el ar iubi pe oameni, apoi ar iubi primadată pe cei neprihăniți, și nu ar căuta ca să le fac necaz și rele. Aceasta este starea unor oameni cari zic că servesc pe Dumnezeu. Și aceasta o fac ei fiindcă au dedesubturi rele și păcătoase. De aceea de câteori vedem pe cineva că apără și sprijinește pe un vinovat, trebuie să știm că nici el nu este neprihănit și putem să ne așteptăm ca să-l vedem și pe dânsul în cel mai scurt timp în starea aceluia pe care îl apără și despre care afirmă că nu-i vinovat.

Un alt păcat pe care îl comit aceia cari iartă pe vinovați, este acela că ei primesc mită. Dumnezeu a interzis foarte aspru acest lucru copiilor Săi, zicând

„Să nu cauți la fața oamenilor, și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților, și sucesc cuvintele celor drepti.” Deut. 16:19. „Mita strică inima.” Ecles. 7:7. „Păștoriți turma lui Dumnezeu. . . nu pentru un câștig marșav, ci cu lăpădare de sine.” I Petru 5:2.

Odată ce un copil al lui Dumnezeu primește mită, de sigur nu mai poate muștra păcatul, nu mai poate lupta împotriva lui așa după cum cere Domnul dela un copil al Său. Paguba cea mare care a venit peste Israil și peirea lui, a stat în faptul că conducătorii lui primeau daruri dela popor. Dumnezeu i-a muștrat foarte aspru prin prooroci pe astfel de conducători și i-a numit: „Câni muși, cari nu pot să latre.” Pentru ce erau „muși?” Pentru că gura lor li era astupată cu „plată fărădelegii.”

Fraților și indeosebi voi conducătorilor, eu ca unul care am căpătat mită dela Domnul, vă rog și vă îndem, păziți-vă de daruri că nu degeaba a zis Dumnezeu că ele „orbesc ochii.” Feriți-vă de darurile oamenilor cari nu trăiesc în sfințenie. Feriți-vă a primi daruri în urma cărora vi se cere ca să sprijiniți o lucrare în care Dumnezeu nu are plăcere. Dacă vrea cineva să vă ajute pentru că sunteți ai lui Hristos, să vă ajute, dar acela să nu caute să vă despartă de Hristos.

Am văzut în viața mea lucrători ai Evangheliilor, cari adunau pe daruri pe unde mergeau și în urma lor păcatul se furișea pe lângă acele daruri în turma lui Hristos. Ei nu puteau să zică nimic, fiindcă gura lor era astupată cu mita, ba din contra ei trebuiau să lupte împotriva celor sinceri cari luptau împotriva păcatului. Fraților, acești lucrători am zis eu și am găsit scris în Scriptură că ei servesc unui dumnezeu numit „pintece.” Filip. 3:19.

„Cel ce iartă pe cel vinovat și osândește pe cel neprihănit, sunt amândoi o scârbă înaintea Domnului.”

Iubite frate conlucrător în via Domnului! Te-ai cugetat tu vreodată serios la aceste cuvinte? Te-ai cugetat că cineva poate umbla în urma ta cu daruri ca să te facă a ierta pe vinovați și a osândi pe drepti? Te-ai cugetat că Dumnezeu spune despre unii cari fac astfel de lucruri că sunt o scârbă înaintea lui.

Când ești în lipsă de hrană, aminteșteți te rog de felul minunat în care Dumnezeu a hrănit pe Ilie, aminteșteți că Acel Dumnezeu trăiește și astăzi și poate să te hrănească în chip minunat și pe tine. Și chiar dacă nu te va hrăni, luptă în așa fel ca să nu fi încărcată conștiința cu păcatele pe cari le-ai înghițit laolaltă cu darurile, luptă-te în așa fel ca să fi fără de pată. Dacă așa vei umbla tu vei fi o binecuvântare pentru Biserica lui Dumnezeu, o bucurie pentru cei credincioși și Domnul va căuta spre tine cu plăcere în tot timpul. Domnul să ne ajute la aceasta la toți. Amin.

X. X.

# Cine va vedea pe Dumnezeu ?

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl, pentru mărețele Sale cuvinte pe cari le-a lăsat prin Isus Fiul Său iubit pentru noi, ca prin ele să creștem spre mărirea Lui, Aliluia.

Prin mila lui Dumnezeu și prin ajutorul Duhului Sfânt, voiesc a arăta tuturor celor ce doresc ca să urmeze Domnului în curățenie, ce pretinde Dumnezeu dela ei. "Ferice de cei curați cu inima, căci ei vor vedea pe Dumnezeu." Deci în primul rând Dumnezeu pretinde dela fiecare din noi, o inimă curată. Cuvintele rostite de Domnul Isus, ne arată cum putem deveni fericiți; și nu numai atât, ci ele ne arată și modul în care vom putea să vedem pe Tatăl nostru cel ceresc. Lucrul cel mai de căpetenie la care ne obligă pe noi Cuvântul lui Dumnezeu, este ca să ducem o viață sfântă. Pentru că în viața sfântă se cuprind toate roadele și darurile duhovnicești. Pentru aceea sfântul apostol Pavel spune că nimeni fără de sfințenie, nu va vedea pe Dumnezeu. Ebr. 12:14. Pentru ce? Pentru că Dumnezeu este de trei ori sfânt, și de aceea nimeni nu-L poate servi fără de sfințenie. Apoc. 4:8. Aliluia. Și dacă este așa, atunci noi trebuie să căutăm ne'ncetat aceasta sfințire și pace. Căci Domnul este drept și iubește dreptatea și cei neprihăniți, văd fața Lui. Psalm. 11:7. Și apos. Pavel ne spune clar că voia lui Dumnezeu este sfințirea noastră. I Tesal. 4:3. Da așa este, "căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire," I Tesal. 4:7. Cum poate omul să ajungă în astfel de stare sfântă? Omul nu poate niciodată să devină sfânt și plăcut lui Dumnezeu prin propriile sale puteri. Pentru că el este născut în păcat și păcatul stăpânește asupra lui, Rom. 5:12. Orice fapte bune ar face el în acest timp, Dumnezeu nu caută cu plăcere spre ele. Până când el nu cunoaște pe deplin dragostea lui Dumnezeu și nu s'a împăcat cu El, nu poate face nimic spre onoarea Lui. În acest timp tot aceea ce face omul, o face pentru sine. Însă nici de cum pentru Dumnezeu. Fariseul s'a mândrit și s'a lăudat cu oarecari fapte bune, pe cari le și exprimă el în fața lui Dumnezeu. Dar ele n'au fost făcute spre a lui Dumnezeu slavă și onoare, și El nici n'a căutat cu plăcere spre ele. Luca 18:9-14.

Pentru ca omul să ajungă la o stare de sfințenie, el trebuie să simtă că e păcătos; și să recunoască că în corpul lui, nu este nimic bun. Rom.7:18 I Tim. 1:15, iubite suflete! Voiești ca să fi sfânt? Voiești ca Dumnezeu să-și găsească plăcerea în tine? Psalm. 16:3.

"Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu." Mat 5:8.

Atunci fi sincer și recunoașteți starea ta încărcată de multe păcate și greutăți. Apoi crede că din aceasta stare nu te poate mântui nici un om, decât numai Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu. Fapte 4:12. Căci numai Isus a murit pentru tine la Golgota, suferind cu greu pedeapsa păcatelor tale și ale mele. Da, numai Isus S'a sfințit pentru tine ca și tu să fi sfințit prin El. Ioan 17:19.

Scumpe suflete, să grijești bine că dacă nu ești sfânt, ești spurcat și așa nici odată nu poți să întri în Cetatea sfântă. Apoc.21:27, Căci în aceea Cetate, vor intra numai cei sfinți ale căror nume sunt scrise în Cartea sfântă. Sfânt, este acel suflet, care fiind spălat în sângele Mielului, se păzește de a mai păcătui și își grijește starea ca să nu se întineze cu nimic din lucrurile în cari Dumnezeu nu are plăcere. Sfinți sunt oamenii cari s'au predat lui Dumnezeu cu totul. Și locașul pe care l-a pregătit Domnul pentru ei, este la picioarele Lui sfinte Deut. 33:3.

Iubite suflete, Dumnezeu este sfânt, și cel ce voiește a avea împărtășire cu El, trebuie să fie deasemenea sfânt. Căci este scris: „Fiți sfinți căci și Eu sunt sfânt.” I Petru 1:16. Domnul și scumpul nostru Mântuitor ne spune că numai cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu. Aliluia. Cei ce au inima curată sunt sfinți, și ei au împărtășire cu Domnul. Ebr. 2:11.

Deci să ne punem toată silința a urma Domnului în așa fel, că atunci când Marele nostru Salvator va veni, să ne găsească gata. Să deschidem inimile noastre în rugăciuni fierbinți spre El, și să-L rugăm să lase ca Duhul Sfânt să vină și să umplă candelă inimii noastre, ca să-L putem întâmpina la venirea Lui. Să ne cugetăm ne'ncetat la bucuria cea mare și vecinică pe care vom avea-o când vom intra la nunta Mirelui ceresc; dacă ne vom găsi îmbrăcați și nu goli. Ah, ce fericiți vom fi împreună cu Isus. Vom fi vecinic cu El în slavă.

„Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu.” II Cor. 7:1.

Marele nostru Mântuitor și Domn Isus Hristos să ne ajute ca să ne putem pregăti zi cu zi ca venind El, îndată să-l deschidem. Aliluia! Amin.  
I. Cristea. Hălmăjel.

## „Sufletul care păcătuiește, acela va muri.”

Sfânta carte a lui Dumnezeu (Biblia) ne arată prin proorocul Ezechiel, că „sufletul care păcătuiește, acela va muri.” Cei mai mulți oameni înțeleg greșit felul în care s'a exprimat Dumnezeu prin prooroc. Ei cred că aici bunul Dumnezeu vorbește despre moartea corpului care ne strămută din aceasta lume. Dacă însă vom fi treji și băgători de seamă, vom putea ușor se înțelegem că nu despre moartea corpului a vorbit Dumnezeu prin prooroc. Domnul Isus Hristos a zis: „Oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.” Ioan 11:26.

Așa este, cel ce face voia lui Dumnezeu, cel ce crede în Domnul Isus, cel ce umblă în sfințenie, acele nu moare niciodată. Pentru el strămutarea din aceasta lume este, o trecere din moarte la viață. Ioan 5:24. Toți oamenii trebuie să părăsească acest corp, pentru că nu pot trăi cu el în vecinicie. I Cor. 15:50. Însă numai acela moare, care păcătuiește.

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri.” Este foarte firesc pentru noi ca să cercetăm la câtă vreme după ce a păcătuیت moare sufletul. Unii cred că Adam după ce a păcătuیت, a mai trăit încă sute de ani (după isgonirea din Eden). Într'adevăr, el a mai trăit după ce a păcătuیت, dar mort sufletește. Rom. 5:12. Dacă lucrurile aceste nu ar fi fost așa, atunci noi ar trebui să vedem și în zilele de astăzi oameni cari păcătuiesc și cu toate aceste au viață. Ori lucrul acesta este cu neputință, ca un om să păcătuiască și să mai trăiască în Hristos. Cuvântul sfânt ne spune: „Pofta zămislind naște păcat, iar păcatul întăpuit, aduce moartea.” Iacob 1:15. Când urmează moartea după păcatul întăpuit? Să auzim ce zice Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la aceste: „Dar cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.” I Tim. 5:6. Prin urmare acela care păcătuiește, este mort; cu toate că el în corp încă trăiește. Lumea nu poate face aceasta deosebire între morți, ea numește morți numai pe cei ce au trecut din viață. Domnul însă îi numește și pe toți aceia cari nu au nicio legătură cu El, astfel El a zis odată unui tiner: „Vino după Mine!” Cum însă tinerul avea părinte la a cărui înmormântare se cugeta și cum a cerut voie ca să meargă chiar se înmormânteze pe tatăl său, Domnul îi zice: „Lasă morții să-și îngroape morții.” Luca 9:60. Vedem deci destul de clar și deslușit că mort e nu numai acela care a trecut din viață, decât și acela care trăiește în păcate.

Ezechiel. 18:4.

Cine este acela care omoare sufletul atunci când acesta păcătuiește? Ap, Pavel zice: Păcatul a luat prilejul, prin poruncă m'a amăgit, și prin ea m'a lovit cu moarte.” Rom. 7:11. Deci acela care ne omoară este păcatul. El ne desbracă de tot ce este sfânt și creștinesc și rupe toate legăturile noastre cu Dumnezeu. Când păcătuim, viață din Dumnezeu nu mai rămâne în noi, și fără de aceasta viață suntem numai niște oase uscate ca și acele pe cari le-a văzut proorocul Ezechiel c. 37.

Toți oamenii veniți în lume sunt morți în păcat, Efes. 2:1-2 de aceea Cuvântul Domnului zice: Deșteaptă-te tu, care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina.” Efes, 5:14. Se întâmplă însă că unii oameni după ce au fost treziți odată la viață să ajungă iarăși în păcat, și atunci ei merg a doua oră în moarte; despre unii ca aceștia vorbește ap. Iuda când zice: „De două ori morți . . .” Iuda v. 12.

Toți oamenii morți în păcate și abateri pot să se întoarcă la Dumnezeu și să trăiască; Domnul Isus Hristos a venit să caute și să mântuiască ceea ce era pierdut, și celor morți în păcate să le de-a viață. Luca 9:54. Ioan 10:28. Din moartea a doua însă nu mai este loc de întoarcere. De aceea ap. Petru zice despre unii cari au ajuns să moară în păcat a doua oră: „Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănitii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfântă, care le fusese dată.” II Petru 2:21.

Iubite suflete, ori care ve fi dacă trăiești în păcat, tu ieși un mort în fața lui Dumnezeu. Domnul Isus a venit în lume și pentru tine. El vrea ca să-ți deie viață în El. Dacă viața ta trupească ar fi căutată de un hoț sau bandit, și-ai da toată silința ca să nu dai față cu el și atunci când n'ai avea chip de scapare, te-ai înarma în așa fel ca să i te poți împotrivi. Spune te rog de ce permiți hoțului de păcat ca să te însoțească în tot locul? Nu vezi tu ce el te omoară? Nu vezi că banditul din codru îți omoră numai trupul, dar banditul numit „păcat” omoară ceea ce ai mai scump: sufletul tău. Desfă-te de el astăzi și te unește cu Acela care poate să-ți dea viața și care-ți zice: „Căutați-Mă, și veți trăi.” Amos 5:4. A Lui să fie toată onoarea și slava, în veci. Amin.

Dume Florian.

# O nouă poruncă.

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v'am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”  
Ioan 13-34.

Ca unul care sunt cel mai slab între cei ce se silesc a servi Domnului, m'am propus a scri despre aceasta nouă poruncă a Domnului, care nu este alta decât porunca dragostei. Creștinul numai atunci este deplin, când îndeplinește aceasta poruncă, Fără de aceasta toată viața de creștin este o nimica.

Când intrăm într'o grupa de oameni credincioși sau într'o adunare, imediat putem să vedem dacă ei îndeplinesc aceasta poruncă sau nu. În ce stă îndeplinirea acestei porunci? În aceea ca să socotești pe fratele tău mai presus decât tine, să cauți să-i faci plăcerea în tot aceea prin care nu se desonoară Numele Domnului. Să nu te amărăști pe el, să nu-l privești cu dispreț. Dacă îl vezi în lipsă să-i întinzi mână de ajutor dacă îl vezi suferind și slab să-l compătimești, etc. etc. Atunci însă când îl vezi pornit spre un drum greșit, să faci tot posibilul ca să-l re'ntorci. Când a păcătuit să-l mustri, când nu înțelege un lucru să-l sfătuiești. Toate aceste să țin de porunca dragostei. Într'însul trebuie să fie de asemenea dorința de a îndeplini porunca dragostei, și lui nu-i este îngăduit că atunci când tu îi voiești binele -ajutându-l, sfătuindu-l sau chiar muștrîndu-l - el să te urască. Pentru că atunci când se poartă față de tine necreștinește și nu voiește să se supună nici Bisericii, pentru tine nu este mai mult decât un „păgân și vameș” cu care nu ai legătură, Mat. 18:15-17. Il Tes. 3:14.

Durere, că se găsesc adunări și grupuri de credincioși unde aceasta poruncă a dragostei, este neglijată. Oamenii aleargă după alte lucruri cari să-i facă pe ei mai mari, mai întietăți. etc. și din aceasta cauză se ceartă, se pizmuesc, se vorbesc de rău, etc. Acești creștini sunt nemulțumiți cu soarta lor, Iuda v. 16, și în ura care îi stăpânește sunt în stare a vorbi de rău și pe aceia cari priveghează pentru sufletele lor, Ebr. 13:17 coborându-se în felul acesta dela starea la care au fost creați și puși de Creator, la o stare animalică, Il Petru 2:12. Pentru ce fac aceștia așa? Pentru că ei cred că prin o astfel de luptă își pot câștiga locuri mai înalte. Ei nu știu că Dumnezeu este acela care ridică și înjosește și nu știu că cel ce este slab, acela-i tare. Psalm. 75:7. Il Cor. 12:10.

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iu-

biți unii pe alții; cum v'am iubit Eu.”  
Așa gătește Domnul către voi cari voiți a-L servi pe El în sfințenie. Așa gătește El către voi cari ați auzit Cuvântul Lui și cari nu mai sunteți ai voștri. Lumea vă va urî, vă va prigoni, va vorbi împotriva voastră tot felul de lucruri rele și neadevărate. Dar voi aveți lipsă ca să trăiți în dragoste. Vorbele lor mincinoase, ura lor, prigoana, etc. toate trebuie să se topească de focul dragostei care este în mijlocul vostru. Ele pot veni până la voi, pot să ajungă chiar între voi, dar nu pot trăi, pentru că dragostea care este în voi le omoară, așa după cum lumina și căldura soarelui omoară pe sobol (cârțițoi) Vor fi între voi și oameni din neamul lui Iuda Iscarioteanul, cari vă vor vinde. Ei se vor uni cu lumea ca să vină împotriva voastră și să vă disprețuiască; și pentru ce vor face aceasta? Pentru că după cum Iuda a fost condamnat și osândit ca un păcătos de dragostea și sfințenia lui Isus, așa vor fi și aceștia de dragostea și sfințenia voastră dacă veți fi credincioși.

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste uni pe alții”. Acesta este semnul pe care veți fi voi cunoscuți. Voi trebuie să fiți „o inimă și un cuget.” Voi trebuie să aveți o singură dorință și un singur scop. Voi trebuie să aveți cugetul pe care l-a avut Domnul vostru Isus Hristos. Filip. 2:5. Atunci și numai atunci veți putea voi să răspundeți chemării la care sunteți chemați. Atunci și numai atunci veți fi voi „sarea pământului” și „lumina lumii.” Voi trebuie să vă iubiți cum v'a iubit Domnul vostru. El nu a căutat să-Și facă plăcerea Sa decât a făcut pe a voastră, Rom. 15:3, și voi dacă călcați pe urnele Lui, trebuie să căutați a face fiecare plăcerea celuilalt: bine înțeles când și plăcerea lui este sfântă.

Scumpii mei frați și surori! A sosit ziua când noi trebuie să arătăm tuturor că suntem ucenici ai Domnului Isus, nu prin vorbiri multe și alese despre Dumnezeu și amestecate cu vorbiri de rău la adresa fraților noștri, ci să arătăm pe Hristos în mijlocul nostru prin păzirea Cuvântului Său și prin faptul că ne știm iubi unii pe alții așa după cum ne-a iubit El. La aceasta Domnul să ne ajute și să fie cu noi. Amin.

G. G.

# LECȚIUNI BIBLICE.

## Calendar Săptămânal.

Luni în 29 Oct. Luca 3:1-9 Mari în 30 Oct. Mat, 4:1-11  
Mer. „ 31 „ Mat. 22:15-22 Joi „ 1 Noem, Ierem 7:21-26  
Vin. „ 2 Noem, Prov, 3:1-8 Sâmb. „ 3 „ II Petru 3:14-18  
Duminică în 4 Noemvrie: Luca 2:42-52, II Petru 1:5-8

## Creșterea Credinciosului.

Cuv. aur. II Petru 3:18.

**Creșterea Credinciosului.** Cuvântul lui Dumnezeu ne arată felul în care a crescut Domnul Isus, nu numai trupestă decât și duhovnicește. El a fost atât de înaintat în învățătura Tatălui, încât la etatea de 12 ani a fost în stare să întrebe și să răspundă „învățătorilor.“ Ap. Petru ne arată felul în care putem să creștem și noi. Sunt mulți oameni cari după ce vin la Domnul nu cresc ba încă unii dau

înapoi, și aceasta lasă să se înțeleagă că acești credincioși nu se hrănesc cu hrana care vine de la Duhul Sfânt. Un adevărat credincios trebuie să lupte zilnic ca să adauge la credința sa toate virtuțile creștine pe cari le arată sf. Scriptură. Noi învățăm de aici că, nu este destul numai că ne-am întors la Domnul, decât trebuie să ne și luptăm ca să fim îmbrăcați cu toate calitățile creștine: roade și daruri.

## Calendar Săptămânal.

Luni în 5 Noem. Plângeri 5:21-24 Marți în 6 Noem, Isaia 51:9-14  
Mer. „ 7 „ Ezech, 36:25-29 Joi „ 8 „ Habac, 3:12-19  
Vin. „ 9 „ Prov, 4:20-27 Sâmb. „ 10 „ Zah, 4:1-7  
Duminică în 11 Noemvrie: Galateni 5:23-26.

## Cetățenia Credinciosului.

Cuv. aur. Mat. 26:52.

**Cetățenia Credinciosului.** Odată ce creștinul s'a predat D-lui, el este un om nou; el devine cetățean al cerului. Numele lui se scrie în Cartea Vieții. De aceea el acum și umblă așa după cum umblă

oamenii cei cerești. Roadele lui nu mai sunt acele de mai înainte, el are acum o fire nouă, de aceea și faptele sale sunt fapte noi. Se întâmplă însă și așa cazuri ca să vedem oameni cari strigă în gura mare că ei sunt ai Domnului, că ei sunt oameni cerești și sunt mântuiți, dar ei trăiesc în ceartă, în ură, pizmă, etc. Toate aceste lasă să înțelegem că acești oameni departe de a fi duhovnicești, sunt tot oameni trupești. Cine vrea să figureze ca om ceresc și ca cetățean al cerului, trebuie să-și răstignească firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei. Noi învățăm de aici ca să umblăm vrednici de chemarea cu care suntem chemați, trăind în pace și sfințenie, căci numai așa vom fi numărați între cetățenii cerului.

## Calendar Săptămânal.

Luni în 12 Noem. Plângeri 3:25-33 Marți în 13 Noem, Exod, 23:20-25  
Mer. „ 14 „ Mica 6:6-8 Joi „ 15 „ Exod. 20:12-17  
Vin. „ 16 „ Ecles, 12:11-14 Sâmb. „ 17 „ I Cor, 10:15-22  
Duminică în 18 Noemvrie: Mat. 5:13-16 Fapte 2:41-47

## A fi membru în biserica creștină.

Cuv. aur. Efes. 5:30.

### A fi membru în biserica creștină.

Odată ce cineva a ajuns a fi născut din nou și este cetățean al cerului, în acel timp el este și membru în „Biserica celor întâi născuți cari sunt scriși în cer.“ Acel suflet face parte din Biserica creștină zidită de Domnul Isus, pe care „porțile iadului,“ nu o pot birui. Dacă cineva face parte din aceasta biserică ca membru se poate cunoaște pe viața lui. Membrii Bisericii cerești, nu umblă ca să-și placă lor, ci ca să placă Domnului. Ei sunt „sarea pământului“ și „lumina lumii.“ Noi învățăm de aici ca să călcăm în totul pe urmele sfinților și să nu facem nicio abatere. Numai așa vom fi membri în Biserica al cărei Cap este Domnul Isus Hristos.

## Calendar Săptămânal.

Luni în 19 Noem. Iosua 24:14-15 Marți în 20 Noem. Mica 7:18-20  
Mer. „ 21 „ Deut. 53:26-29 Joi „ 22 „ Deut. 20:1-4  
Vin. „ 23 „ II Cor. 13:5-9 Sâmb. „ 24 „ Mat. 25:20-24  
Duminică în 25 Noemvrie: Mat. 25:14-30.

## Credinciosul în slujba Domnului.

Cuv. aur. Mat. 25:21.

### Credinciosul în slujba Domnului.

După ce credinciosul a ajuns ca să se numere printre membrele Bisericii lui Hristos, el devine în slujba Domnului și ca atare capătă însărcinări după puterea lui, în cari însărcinări el trebuie să lucreze cu credincioșie, ca și unul care este răspunzător pentru lucrul său. Nimenia nu este chemat de Domnul la El ca să doarmă: fiecare trebuie să lucreze și să întrebuinteze aceea ce a primit de la Domnul, pentru salvarea sufletelor pierdute în păcat. Nimenia însă până când nu a ajuns a fi cetățean al cerului și membru în Biserica lui Dumnezeu, nu poate lucra pentru Domnul. Se vor găsi în ziua judecății și unii dintre aceia cari au fost membri în biserica lui Dumnezeu, dar vor fi alungați de la Domnul fiindcă nu au voit să lucreze. Noi învățăm de aici să lucrăm cu aceea ce Domnul ne-a cinstit ca unii cari avem să dăm seama pentru lucru ce-l facem.

# Calea dreptului.

„Calea dreptului este neprihănirea; Tu, care ești fără prihană, netezești cărarea dreptului.” Isaia 26:7.

Aliluia, să fie binecuvântat Dumnezeu care prin Fiul Său iubit ne-a croit o cale nouă și vie pe care să umblăm toți aceia cari dorim a-L servi pe El în sinceritate și adevăr.

„Calea dreptului este neprihănirea.” Nimic nu este de mai mare preț în fața lui Dumnezeu decât sfiala sau neprihănirea. Omul neprihănit, este sfânt, pentru că în toate căile lui este fără prihană. Ce fericit poate fi un om curat în căile sale. Pot să vie valurile, pot să vie viforele și pot să vie furtunile asupra sa, el nu se clatină, pentru că este neprihănit. Tăria credinciosului este neprihănirea și turnul lui de scăpare este Domnul. Aliluia! „Fiindcă în mine pus'ă iubirea sa, zice Domnul, de aceea îl voi scăpa și-l voi înălța căci cunoaște Numele Meu.”

Cred că dorința fiecărui suflet este ca la vreme de nevoie să aibe pe Domnul ca izbăvitor și ocrotitor. Aceasta se poate ajunge numai pe calea neprihănirii. Cine pe aceasta cale umblă, nu are să se teamă de nimic, fiindcă Domnul o netezește înainte de el ca ea să fie curată. Niciodată oamenii cari și-au predat inima lui Dumnezeu, nu au fost dați de rușine, căci cuvântul lui Dumnezeu zice: „Tu, îndreaptă-ți inima spre Dumnezeu, întindeți mâinile spre El. Depărtează-te de fărădelege, și nu lăsa ne-

dreptatea să locuiască în cortul tău. Și atunci îți vei ridica fruntea fără teamă, vei fi tare și fără frică.” Iov 11:13-15. Da, Dumnezeu care S'a luptat pentru poporul Său din trecut, se va lupta și pentru tine. Atunci când vei fi copleșit de necazuri și întristări, El se va lupta pentru tine. Atunci când ispitele vrășmașului vor căuta ca să te îndoale și să te culce la pământ pentru totdeauna, El se va lupta pentru tine. Atunci când dușmanii tăi vor năvăli asupra ta ca o apă inundătoare ca să te șteargă de pe pământ, ei vor cădea și tu vei rămânea pentru că El se va lupta pentru tine. Atunci când aceia cu cari ai petrecut și cari ți-au fost prieteni se vor răscula împotriva ta și vor trimite împotriva ta săgeți ucigătoare, tu vei fi liniștit, că Domnul se va lupta pentru tine. Dacă calea ta este neprihănirea, nu va fi nicio împrejurare în viața ta în care El să nu vină în ajutorul tău la vreme de nevoie. Slăvit să fie Numele Lui sfânt. Amin.

Scumpe suflete! Dă-mi voie să te întreb: Este calea pe care mergi tu calea neprihănirii? Nu cumva picioarele tale te duc la păcat și nu cumva ai învoit gurei tale să vorbească neadevăruri? Domnul să-ți ajute ca păzindu-te de tot păcatul, să aibi pe Domnul ca turn de scăpare la vreme de nevoie.

## „Toți să fie una.”

Să fie binecuvântat Dumnezeu, Fiul și Duhul Sfânt care după prima zi de bucurie ne-a dat pe a doua. Prima am avut-o la 24 Iunie a. c. când zidul despărțirii dintre noi a fost dărâmat. Aliluia. A doua zi de bucurie a fost pentru noi la 9 Sept. a.c. când deși mai înainte vrășmașul s'a luptat cu înverșunare ca să strice și să turbure aceasta unire, el a rămas

Ioan 17:21.

de rușine, fiindcă sfatul frătesc adunat la oaltă în aceea zi, a rectificat unirea din 24 Iunie dând astfel dovadă că ea este făcută odată pentru totdeauna după voia D-lui și nu mai poate fi stricată. Aliluia Celui ce a făcut pe „cel doi unul” care este „pacea noastră,” aliluia, amin.

## Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: In jud. Arad com. Chisindia 8, Prunișor 1, Buteni 1, Păuliș 1. In jud. Bihor în com. Dumbravița de codru 8, Urviș 1. In jud. Severin în com. Chliciova 1, Susani 1. In jud. Mureș com. Deda Bistra 1, din Rușii munți 2. Aliluia Domnului Isus! Amin.

### Către abonați!

Iubiți frați și abonați! Având în vedere greutățile cu cari luptăm pentru a face fața cheltuielilor pe cari le necesită tipărirea revistei, vă rugăm să binevoiiți a ne trimite costul abonamentului toți aceia cari nu l'ați trimis până acum. Noi nu avem fonduri de tipărire. Revista să mențină și să tipărească

numai din abonamente. Pentru aceea ca să nu fim siliți a sista tipărirea ei, vă rugăm pe toți cei ce sunteți în restanță cu plata abonamentului pe anul în curs, să vă siliți de urgență a o achita. Și pentru că suntem încredințați că aceasta ca bun creștin o veți face, vă mulțumim dinainte.

Administrația.